

meldde een adulte Kleine Karekiet in de Ooijse Graaf, die tijdens de vangst op 11 juni geen actieve cloaca en vetgraad 2 had. Die werd later dat jaar in Noorwegen weer terug gevangen! Daaruit blijkt maar weer eens dat het consequent opschrijven van broedvlek, cloaca en (trek)vet mogelijkheden biedt om lokale broedvogels te onderscheiden van 'doortrekkers'.

Mogelijk zijn er ook nog andere methodes om 'niet lokale' vogels te onderkennen. Zo stelt Bert Winters voor om meer naar de 'life lists' van de CES vangsten te kijken; hij heeft voorbeelden van lokale vogels die binnen CES slechts éénmaal gemeld zijn.

Er ligt ook nog betrekkelijk weinig 'feitenmateriaal' om aan te tonen dat er 'veel' niet lokale vogels worden gevangen in de laatste (of in de eerste) CES periode. Het lijkt dus nog wat vroeg om nu al harde uitspraken te doen over het mogelijk nut van het verschuiven van de CES periode in bepaalde biotopen. En, zoals Bert Winters opmerkte, er is ook nog veel discussie mogelijk over de definitie van wat 'lokale vogels' zijn. Zijn dat vogels van binnen de netopstelling, of mogen ze ook van een duinmeertje verderop komen? Er is dus nog ruim voldoende stof voor discussie voor de volgende CES dag!

Literatuur

- Schekkerman H, van der Jeugd HP & Majoor, F (2011). Date limits do not reduce bias caused by transient birds in productivity and abundance indices derived from Constant Effort ringing data in The Netherlands. *Bird Study*, in press.
- van Spanje T & Majoor F (1996). *Constant Effort Sites (CES) Handleiding*. Op Het Vinkentouw, speciale uitgave, maart 1996, blz.1-27.

Gijs van Tol, gijsvantol@yahoo.com

Noot Vogeltrekstation

In de statistische berekening van de jaarlijkse overleving binnen het CES wordt rekening gehouden met het voorkomen van niet-lokale vogels. Door slim gebruik te maken van de informatie die verkregen wordt uit terugvangsten binnen hetzelfde seizoen kan effectief gecorrigeerd worden voor het voorkomen van niet-lokale vogels, zodat de overlevingsschattingen niet 'vervuild' raken. Rekening houden met het voorkomen van niet-lokale jonge vogels die de reproductieindex vervuilen is moeilijker, maar de berekeningen van Hans Schekkerman laten heel duidelijk zien dat het weglaten van één of meer vangdagen geen oplossing biedt.

Verrassing

Jan Hendriksma

Het is meer dan 40 jaar geleden dat ik, in het bezit van een pulli vergunning, langs het Sneekermeer op pad was met de bedoeling om jonge weidevogels te ringen. In die tijd zag het veld er nog wel wat anders uit als tegenwoordig natuurlijk. In die omgeving waren nog verscheidene baltsplaatsen van de Kemphaan. Het was dan ook niet een grote uitzondering wanneer een vogel als een tureluur, maar dan zonder lichte vleugelstreep bijna zwijgend om je heen cirkelde, alleen een zacht kuk, kuk, kuk kon je horen. Ik kon dan heel zo nu en dan een kemphaanpul ringen. Prachtige beestjes waren dat, gemarmerd op het ruggetje.

Kom daar nu nog maar eens om. Wel dat kwam ik gistermiddag. Ik ken een boer die nog een echt ouderwetse bedrijfsvoering heeft. Hij maait dan wel met een cyclomaaier met een wildverdrijver die wel 3 meter voor de trekker uitsteekt en uiteraard maait hij laat. In zijn kruidenrijke veld broeden dan ook wel 20 gruttoparen en hij dacht ook zelfs een broedende Kemphen te hebben maar dat leek mij wel wat al te optimistisch. Maar gisteren belde hij mij of ik even langs kon komen en wat ringen meenemen van de kemphaanmaat. En jawel hoor, uit een slootwal konden we 2 pulletjes vissen, ringen en fotograferen. Omdat de meeste ringers waarschijnlijk nog nooit een jonge kemphaan hebben gezien doe ik hier een foto bij. Ik hoop dat hij goed overkomt want dat weet je bij mij nooit. Is het niet een plaatje? Groetend, Jan

Kemphaan pul, 5 juni 2010 Foto dhr. Booij

Terugmeldingen 2010-3

Henk van der Jeugd

De hier vermelde terugmeldingen zijn vrijwel altijd ingezonden door de betreffende ringer of melder, en soms geselecteerd uit onze databank. Een fotokopie (of uw attendering via e-mail) van uw memorabele melding is altijd *van harte* welkom.